

Lønninger skulde være saa ringe, at man af den Grund nødes til at komme dem til Hjælp.

Jeg glemte før — det er derfor, jeg igen har bedt om Ordet — en Udtalelse overfor den ærede Ordfører. Den ærede Ordfører spurgte mig, om jeg var af den Mening, at saadanne Arbejdere, som Staten misbrugte, skulde man ikke komme til Hjælp ved denne Lejlighed. Dertil kan jeg kun sige, at hvis Staten misbruger Arbejdere, saa er det for det første et Spørgsmaal, der ligger ganske udenfor denne Forhandling, og for det andet bør, kan jeg sige, Staten ikke misbruge nogen Arbejder. Men det er jo slet ikke det, vi forhandler om i Øjeblikket. Det er et Spørgsmaal i al Almindelighed om Arbejdslønnen under Staten, men her er kun Spørgsmaal om, hvilke Arbejdere og hvilke andre i Statens Tjeneste værende Personer man skal yde Dyrtidshjælp.

Maa jeg saa endnu sige dette: Her er af Regeringen fremsat et Lovforslag, som man har overvejet, jeg tør sige ret omhyggeligt, og hvor man altsaa har udskilt store Grupper af Folk, som arbejder i Statens Tjeneste, og ment, at dem maatte man yde en Dyrtidshjælp, og at den finansielle Tilstand tillod dette. Det kan dog ikke føre til, at hvis man fra nogle Sider vil udvide Foranstaltningen til at omfatte saa at sige alle lavere lønnede i Statens Tjeneste, ligesom man fra andre Sider har ønsket, at højere lønnede skulde medtages, skulde Regeringen være bunden til i disse Tilfælde at stille sig paa samme Maade, som man har stillet sig i dette Lovforslag. Lovforslaget er begrænset, det har af mange Grunde maattet begrænses, og man kan ikke uden videre ophæve denne Grænse.

Hermed sluttede Forhandlingen.

*Lovforslaget* (se Tillæg C.)

vedtoges med 78 Stemmer mod 2.

**Formanden:** Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Da Tinget i Øjeblikket ikke har noget Arbejdsstof, vil Dagsordenen og Tiden for næste Møde blive meddelt Medlemmerne gennem Bureauet.

Mødet hævet Kl. 2<sup>45</sup>.

## 23de Møde.

Torsdag den 16. September Kl. 1.

**Formanden:** Fra den danske interparlamentariske Gruppe har jeg modtaget følgende Skrivelse, dateret den 6. September 1915:

Til Folketingets Formand!

I Henhold til Beslutning af det 7de nordiske interparlamentariske Delegeretmøde i København 1915 har jeg herved den Ære at tilstille Hr. Formanden en af Delegeretmødet enstemmigt vedtagen Udtalelse om de tre nordiske Landes Neutralitetspolitik, hvilken Udtalelse bedes bragt til det høje Folketings Kundskab.

N. NEERGAARD.

A. Lauesgaard,  
Sekr.

Den i Skrivelsen nævnte Udtalelse er saalydende:

„Det nordiske interparlamentariske Forbund, samlet til Møde ved delegerede fra de tre nordiske Rigers interparlamentariske Grupper, udtaler sin Glæde over den Neutralitetspolitik, som hidtil er blevet ført til Lykke for Folkene i de tre nordiske Lande.

I Særdeleshed finder Mødet en Kilde til Glæde deri, at denne Politik er blevet ført i venskabeligt Samraad og Samarbejde mellem de tre Rigers Regeringer, hvorved fælles Interesser med større Styrke har kunnet gøres gældende under de mellemfolkelige Forviklinger, som paa Grund af Verdenskrigen har været uundgaaelige.

Mødet føler sig forvisset om, at denne strengt neutrale Politik ogsaa fremtidig vil blive fastholdt i fortsat god Forstaaelse mellem de tre Lande.

Mødet mener at have Støtte for denne Forvisning ej blot i den Sammenkomst, som har fundet Sted mellem de tre Rigers Konger i Malmø, og i den Aand af samstemmende Opfattelse af de nordiske Rigers neutrale Stilling og Pligter, som derved har fundet Udtryk, men ogsaa i de Udtalelser, som gentagende er frem-